Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0047

Kryptingas užsienio žurnalistų ir užsienio krikščionių išsiuntimas Turkijoje nacionalinio saugumo pretekstais

2026 m. vasario 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kryptingo užsienio žurnalistų ir užsienio krikščionių išsiuntimo Turkijoje nacionalinio saugumo pretekstais (2026/2613(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 150 straipsnio 5 dalį ir 136 straipsnio 4 dalį,

A. kadangi Komisijos 2025 m. ataskaitoje dėl Turkijos teigiama, kad „žiniasklaidos laisvės ir žiniasklaidos pliuralizmo aplinka yra suvaržyta“; kadangi kilo susirūpinimas dėl užsienio žurnalistų sulaikymo ir deportavimo;

B. kadangi pastaraisiais metais ne mažiau kaip 300 užsienio krikščionių pastorių, misionierių ir jų šeimos narių buvo deportuoti iš Turkijos ir jiems nebuvo leista sugrįžti taikant administracines priemones „N-82“ ir „G-87“, pagal kurias jie įvardijami kaip grėsmė nacionaliniam saugumui be įrodymų, teismo ar veiksmingų apskundimo priemonių;

C. kadangi Kaveh Taheri, iranietis nepriklausomas ir laisvai samdomas žurnalistas, kurį UNHCR pripažino pabėgėliu, buvo sulaikytas 2026 m. sausio 26 d. ir jam gresia deportacija ir politinis persekiojimas Irane; kadangi Turkijos sienos apsaugos pareigūnai 2026 m. sausio 20 d. šovė į žurnalistę Nujan Mala Hassan, kai ji pranešinėjo apie protestus, ir ją sužeidė; kadangi kiti žurnalistai, įskaitant BBC korespondentą Marką Loweną, jau deportuoti, o kiti suimti ir jiems grasinama juos deportuoti, pvz., prancūzui žurnalistui Raphaëliui Boukandoura;

D. kadangi pranešama, kad krikščionys yra labiausiai persekiojama religinė grupė pasaulyje; kadangi šio tikro fakto nepripažinimas ir neatsižvelgimas į jį kenkia tarptautinių pastangų apsaugoti religijos ar tikėjimo laisvę patikimumui;

E. kadangi EŽTT nagrinėjamos kelios susijusios bylos, įskaitant bylą *Wiest prieš Turkiją*;

F. kadangi Šv. Sofijos soboro pavertimas mečete, krikščionių bažnyčių naikinimas ir nuolatinis spaudimas krikščionių bendruomenėms rodo platesnį ir sistemingą pagrindinių laisvių, įskaitant saviraiškos laisvę ir religijos laisvę, apribojimų modelį;

1. griežtai smerkia kryptingą užsienio žurnalistų ir užsienio krikščionių išsiuntimą, vykdomą prisidengiant nepagrįstais nacionalinio saugumo pretekstais ir be tinkamo proceso; apgailestauja dėl to, kad nėra galimybių susipažinti su įrodymais ir atlikti prasmingą teisminę peržiūrą;

2. reiškia tvirtą paramą krikščionims ir patvirtina, kad religijos ar tikėjimo laisvė, įskaitant teisę praktikuoti, keisti ar skelbti savo religiją individualiai ar kartu su kitais, turi būti visapusiškai saugoma pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę ir ji turi būti palaikoma be diskriminacijos ar valstybės institucijų kišimosi;

3. mano, kad šie kryptingi išsiuntimai vyksta platesniame demokratijos regreso, teismų nepriklausomumo mažėjimo, nepritariančios nuomonės kriminalizavimo ir išpuolių prieš pilietinę visuomenę kontekste;

4. ragina Turkiją nedelsiant nutraukti visų formų teisminį ir administracinį užsienio žurnalistų persekiojimą, dažnai prisidengiant nacionalinio saugumo pretekstu; reiškia didelį pasipiktinimą dėl savavališko suėmimo ir sulaikymo atvejų, apie kuriuos pranešama; ragina Turkiją nedelsiant sustabdyti Kaveho Taheri ir visų kitų užsienio žurnalistų deportacijos procesą; reikalauja sustabdyti visus teismo procesus prieš švedų žurnalistą Joakimą Mediną ir visus žurnalistus, teisiamus už tai, kad jie darė savo darbą;

5. pritaria 2025 m. ataskaitoje dėl Turkijos pateiktam vertinimui, kad žurnalistų ir kritiškai mąstančių asmenų aplinka yra ribojamoji;

6. reiškia solidarumą su Turkijos žurnalistais, kurie ir toliau nepriklausomai praneša apie nusikaltimus, nepaisydami daugybės pažeidimų; ragina Komisiją didinti paramą nepriklausomai žiniasklaidai;

7. primygtinai ragina Turkiją nedelsiant nutraukti administracinių saugumo kodų N-82 ir G-87 naudojimą, pateikti individualius pagrįstus sprendimus, kuriems būtų taikoma nepriklausoma teisminė peržiūra, ir leisti savavališkai išsiųstiems asmenims grįžti;

8. ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją sistemingai kelti šiuos susirūpinimą keliančius klausimus vedant politinį dialogą su Turkija ir apsvarstyti galimybę imtis tikslinių priemonių, jei šie pažeidimai tęstųsi;

9. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininkės pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei, valstybėms narėms ir Turkijos vyriausybei ir parlamentui.